

Kegyelem néktek és béke Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen

ÉNEK: 170. ének:

Jövel ó áldott Szentlélek! Gerjeszd fel híveidet, És szent munkájakban vélek Közöld kegyelmeidet, Hogy szívünk egyenesen Az Úrra függesztesen.

Előima: Kegyelmes Atyánk a Jézus Krisztusban. A mai reggelen ismét összegyűltünk a Te nevedben, hogy közösségekben élhessük és érthessük is meg, a Te üzeneted, amit számunkra adtál a mai reggelen. Kérünk Téged, bocsásd meg a mi elhajlásainkat. Hálát adunk neked, Urunk, hogy noha bűnösök vagyunk, mégis lehajoltál és még ma is lehajolsz hozzánk, jelen vagy közöttünk Szentleked által, betöltöd ezt a hajlékot és szíveinket is. Ennek örömeiben dicsőítünk téged Lelkedért. Jézus Krisztus érdemében bízva kérünk, munkáld bennünk, építsd közöttünk és általunk a Te országodat, áldd meg ezt a közösséget, gazdagítsd jótéteményeiddel, áldj meg igéddel. Ámen

TEXTUS: ApCsel 4,32-37

„A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt. Senki sem mondott vagyonából bármit is a magáénak, hanem mindenük közös volt. Az apostolok pedig nagy erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy kegyelem volt mindnyájukon. Nem volt közöttük egyetlen szűkölködő sem, mert akiknek földjük vagy házuk volt, eladták azokat, az eladott javak árát pedig elhozták, és letették az apostolok lába elé, azután szétosztották mindenkinek úgy, ahogyan szüksége volt rá.

József például, akinek az apostolok a Barnabás melléknevet adták, ami azt jelenti: Vigasztalás fia, egy ciprusi származású lévita, mivel földje volt, szintén eladta, elhozta a pénzt, és letette az apostolok lába elé.”

Kedves Testvéreim! Amikor ezt az ígét halljuk vagy olvassuk, akkor azonnal felfigyelünk a vagyonközösség gondolatára. Gondolkodni kezdünk rajta, hogy vajon mit is jelentett ez pontosan, hogyan is valósult meg a gyakorlatban. Olyan lehetett, mint a régi termelészövetkezetek, vagy inkább a bankokra hasonlított? A mai reggelen viszont, a Szentleket segítségül hívva és várva, gondoljunk inkább az olvasott események mögé. Hogyan is volt lehetséges az a hatalmas közösségi erő, amely nemcsak szívben és lélekben, de vagyonukban, javaikban is egyesítette a jeruzsálemi gyülekezet tagjait? Amikor egy közösségre gondolunk, akkor az első dolog, amit fontos meghatározunk az nem más, mint az az összetartó erő, amely összehozza és meghatározza az adott közösséget. Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv olvasása közben gyakran, szinte szembejön velünk az az erő, amely nemcsak összehozza a közösséget, hanem meg is tartja és erősíti is azt. Ez az erő pedig nem más, mint a Szentlélek. Az a vigasztaló, akit Krisztus mennybemenetelekor megígért nekünk, és aki lángnyelvek formájában ott volt a tanítványok feje fölött, kitöltetett és elkezdte munkáját. A Szentlélek munkája pedig, nem látszik meg olyan tisztán semmiben sem, mint a mindennapokban. Pontosabban az imént felolvasott első keresztyén gyülekezet mindennapjaiban. Azt olvassuk, hogy mindenük egy volt, nem engedték azt, hogy bármelyikjük is hiányt szenvedjen bármiben is. De ezt ők nem azért vállalták, mert valamilyen láthatatlan jócselekedet kvótát akartak vele teljesíteni. Nem is azért, hogy mutogassák magukat mekkora filantrópok ők valójában. Nem! Erre a Szentlélek indította őket. Mégpedig arra, hogy az a nagy szeretet, amelyet mesterük, Jézus Krisztus hirdetett, amelyről a vezetőik,

az apostolok, olyan nagy erővel tettek vallást amikor Krisztus feltámadását hirdették ne legyen üres. Éljék meg azt a hirdetett szeretetet.

Kedves Testvéreim! Ebben a textusban pont erről olvasunk, hogy a gyülekezet tagjai nemcsak hirdették, hanem meg is élték ezt a szeretetet, azáltal, hogy lehajoltak az elesettekhez, lépten-nyomon segítettek egymást azért, hogy senki se szűkölködjön közöttük, ahogyan Mózes ötödik könyvében is olvashatjuk: *Ne legyen köztetek szegény, hiszen gazdagon megáld majd téged az Úr azon a földön, amelyet Istened, az Úr örökségül ad neked...* Mindezt pedig a Szentlélek indítására tették. Hiszen gondoljunk csak bele, Pál és az ő munkatársa, akiről az imént olvastunk, Barnabás, sikeresek lettek volna-e az ő missziói munkájukban, ha nem ezzel a megélt szeretettel a szívükben, a Szentlélek indítására hirdetik a pogányok közt az igét? Erre a kérdésre talán maga Pál válaszol a legtisztábban amikor azt írja: *Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom. És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyszólván hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.*

Kedves Testvérek! A mostani helyzetben, amikor otthon vagyunk és nem lehetünk együtt a kápolnában, hogy közösségben hallgathassuk az igét, most van igazán szükségünk a Szentlélek erejére. Engedjük, hogy töltsön be, hogy távol egymástól, mégis a Jézus Krisztusba vetett hitünk által együtt, közösen legyünk lélekben és szeretetben. Ámen!

Utóima: Mennyei édes Atyánk. Hálával teli szívvel köszönjük neked, hogy elküdted a Te Szentleked, hogy az munkálkodva közöttünk és bennünk, Tehozzád vezessen el. Köszönjük neked azt a szeretetet, melyre nemcsak elhívsz bennünket, hanem amelyet meg is mutattál nekünk a keresztfán. Gyakran kérdések marnak bennünket Urunk, mégis tudjuk, hogy a Te kegyelmed eloszlatja kérdéseinket. Bocsásd meg nekünk azt, amikor a tetteink nem a Beléd vetett hitet tükrözik. Add, hogy Szentleked továbbra is munkálkodjon bennünk, általunk és közöttünk, hogy akár milyen távol legyünk is egymástól, mégis Teáltalad érezzük a közösség melegét. Jézus Krisztus nevéért kérünk, aki így tanított imádkozni:

„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsájtss meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.”

ZÁRÓ ÉNEK: 378. ének első és 4. verse

1. Adjunk hálát mindnyájan Az Atya Úr Istennek És mondjunk dicséretet Mi teremtő Istenünknek, Ki egybegyűjtte most minket, Hogy ünnepet szenteljünk És szent ígétével éljünk.

4. Világosíts meg minket A Szentlélek Istennel, Hogy szépen tündököljék Bennünk az evangéliom, És erősíts meg, Úr Isten, A te áldott Igéddel Minden tévelygések ellen!

ÁLDÁS: Békekesség a testvéreknek és szeretet hittel együtt az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól! A kegyelem legyen mindazokkal, akik el nem múló szeretettel szeretik a mi Urunkat, Jézus Krisztust. Ámen.